

[Finansministeren.]

enighed, idet jeg mener, at tilføjelsen ikke indeholder så meget, der skal diskuteres. Det, der står i denne tilføjelse, er noget ejendommeligt, noget i retning af, at der er særlige tjenestemandsgrepper, man skal se at komme væk fra, men det har ikke på noget tidspunkt været diskuteret i udvalget, så vidt jeg erindrer. Nej, det må være — som også det ærede medlem hr. Niels Andersen var inde på, og som det er blevet fremhævet i udvalget — en gennemgang af det arbejde, der udføres i de forskellige styrelser og tjenestegrene, der i høj grad må lægges til grund for, om det er nødvendigt og formålstjenligt at have tjenestemænd eller ej, og her kan selve uddannelsen af de pågældende ikke spille nogen afgørende rolle. Som allerede sagt har ingeniører og læger, der har en såkaldt højere uddannelse, allerede en overenskomstordning.

Med hensyn til de mange normeringer ser man jo til stadighed i pressen, at der vedblivende skulle være uro omkring tjenestemandsgivningen. Hertil vil jeg svare, at når man ser på de spørgsmål, det drejer sig om, og prøver at betragte dem i forhold til den helhed, der her er opnået, er det små spørgsmål, der har været og fortsat er uro om. Jeg er særdeles tilfreds med, at det lykkedes i det sidste par møder i lønningskommissionen at nå til enighed også om de sidste normerings-spørgsmål, og jeg håber, at det, der er nået, kan blive stående, selv om det ikke kan nægtes, at der stadig kan være et par spørgsmål at se på. Dette kan naturligvis ikke fratage de interesserede parter retten til at give deres mening til kende. Det har det ærede medlem hr. Henry Christensen også givet udtryk for i meget stærke vendinger med hensyn til landsbylærerne, men alligevel har det ærede medlem under forhandlingerne erkendt, at man ikke kunne nå længere på dette punkt. Jeg ved, at undervisningsministeren også vil sige lidt herom. Jeg tager det bare som eksempel på, at man godt kan bøje sig for et forlig og alligevel have sit standpunkt.

Det, der har været den største diskussion om her i dag, er, om det er rimeligt eller urimeligt, at retsforbundet har taget et særligt standpunkt med hensyn til, hvornår tjenestemandsløvene skulle træde i kraft. Jeg vil gerne indledningsvis gøre en kort

kommentar til dette spørgsmål; jeg synes i og for sig ikke, det fortjener en lang kommentar. Jeg vil gerne gøre opmærksom på, som også det ærede medlem hr. Niels Andersen har gjort det, at også retsforbundet tilslutter sig de principper, som lønningsforslagene bygger på, og gerne ser dem gennemført, altså hele lønningslovkomplekset, lønningernes højde og alt det andet.

Det spørgsmål, der har været diskuteret i udvalget, var, om der kunne findes nogen form, så hele forhøjelsen ikke skulle få virkning fra en bestemt dato, men at der kunne ske en ikrafttræden over en årrække. Der mener jeg det kan have sin værdi at gøre opmærksom på, at det da i og for sig ikke er retsforbundet alene, der har diskuteret denne tanke. Det er allerede nævnt her, at den blev drøftet i venstrepressen, og den har også været drøftet i andre presseorganer. Det er vel også således, at mange folketingsmænd har været interesseret i dette spørgsmål.

Må jeg da sige til det ærede medlem hr. Henry Christensen, at under et af de første samråd, jeg var til, hvorunder jeg gjorde opmærksom på, at så vidt jeg skønnede, var en aftrappingsordning, hvis den skulle give besparelser på millionbeløb, teknisk meget vanskelig for ikke at sige umulig at gennemføre, blev jeg stadig presset fra det ærede medlems side, idet det ærede medlem spurgte, om det da var umuligt på anden måde at foretage besparelser. Det ærede medlem sagde ikke, at han ønskede sådanne besparelser, men der blev alligevel lagt et stærkt pres på mig for at finde andre fremgangsmåder. Dertil svarede jeg på dette tidlige stadium: ja, skal der ske besparelser — og så gentog jeg, hvad jeg har sagt, at jeg mente, at lovene skulle træde i kraft den 1. april — kan jeg ikke se andet, end at så må der ske senere ikrafttræden af lovene. Det var den teknisk set lettest fremkommelige måde.

Jeg fremhæver dette som et eksempel på, at det ikke var fremmed for nogen i udvalget at drøfte dette spørgsmål. Det har ikke været fremmed for partiet venstre, og derfor er der noget ejendommeligt modstridende i de stærke angreb, der i dag fremføres mod dem, som har hævdet disse synspunkter.

Det møde, som det ærede medlem omtalte, vil jeg kommentere ganske kort —